

ти глядамъ че си ^твъ жълчкъ на горестъ
 34 и въ свърскъ на неправдъ. А отговори Симонъ и рече: „Молѣте ся вы за мене на Господа, да мя не постигне ни едно
 25 отъ тъя що рекохте. Тъ прочее като за- свидѣтелствовахъ и говорихъ слово-то Господне, върижхъ ся въ Иерусалимъ, и на много Самарийски села проповѣдахъ евангеліе-то.
 26 А ангелъ Господенъ говори на Филиппа и рече: Стани и иди къмъ пладнѣ, въ путь-ть който слѣзува отъ Иерусалимъ
 27 въ градъ Газъ; той е пустъ. И стани и отиде; и ето, човѣкъ отъ Есопійск., скопецъ, велможа на Кандакск. Есопійск.-тъ царицъ, който бѣше надъ всич-
 28 къл-тъ нейнъ казижъ; той ^хбѣ дошелъ въ Иерусалимъ да ся поклони; И на враща-
 29 ние, като сѣдѣше на колесницъ-тъ си, четвѣре пророка Исаїй. А Духъ-ть рече Филиппу: Пристѣни, и прилѣпи ся до тъзи колесница. И притече Филиппъ, и го чу като прочиташе пророка Исаїй, и рече: Разумѣваши ли това което че-
 31 тешъ? А той рече: И какъ бѣхъ можаль да разумѣхъ, ако мя не настави иѣкой? И покани Филиппа да възлѣзе и да сѣдне
 32 съ него. А мѣсто-то на писаніе-то, което прочиташе, бѣше това: „Заведохъ го като овцѫ на закланіе, и като агне без-
 33 гласно прѣдъ тогози който го стриже, така не отваря уста-та си. Въ негово-то униженіе отиѣ му ся сѫдба-та; а родъ-ть му кой ще искаже? защото ся зема жи-
 34 вотъ-ть му отъ земѣ-тъ.“ И отговори скопецъ-ть и рече на Филиппа: *Каки ми*, молѣхъ ти ся, за кого казува това пророкъ-ть? за себе си ли, или за дру-
 35 гыго иѣкого? А Филиппъ отвори уста, и начиња отъ това писаніе, та му благо-
 36 вѣсти Іисуса. И като вървѣхъ въ путь-ть, дойдохъ на една воджъ; и казува скоп-
 37 ецъ-ть: Ето вода; „що мя въспира да ся не кръстикъ? И Филиппъ рече: „Ако вървашъ отъ все сърдце, можешъ. А той отговори и рече: „Вървамъ че Іисусъ
 38 Христосъ е Сынъ Божи. И заповѣда да ся спре колесница-та; и слѣзохъ и дка-
 39 ма-та на воджъ-тъ, Филиппъ и скопецъ-ть,
 40 и кръсти го. А когато излѣзохъ изъ вод-
 41 жъ-тъ, „Духъ-ть Господенъ грабиъ Фи-
 42 липпа, и не го видѣ вече скопецъ-ть; но отхождаше на путь-ть си радостенъ.
 40 А Филиппъ ся намѣри въ Азотъ; и като прѣходаше, проповѣдуваше евангеліе-то

по всички-тъ градове доклѣ дойде въ Кесарій.

ГЛАВА 9.

1 А ^тСавлъ, като дыхаше още устрашава-
 2 ние и убийство върхъ ученици-тъ Госпо-
 2 дни, отиде при първосвящениника, И по-
 3 иска отъ него писма до съборица-та въ Дамаскъ, че ако бы да намѣри иѣкой отъ тойзи путь, мжжие и женѣ, да ги
 3 докара вързани въ Иерусалимъ. И ^тотива-
 4 ние когато наблизаваше Дамаскъ, внезапу бълснѣ около него свѣтлина отъ небе-то. И като пади той на земѣ-тъ,
 4 чу гласъ, който му говорѣше: Савле, Сав-
 5 ле, защо мя гонишъ? А той рече: Кой
 5 си ^ти, Господи? И Господъ му рече: Азъ
 6 съмъ Іисусъ когото ты гонишъ; ^и не ти е
 6 лесно да риташъ срещу оstenъ. А той
 7 растреперанъ и смаянъ рече: Господи,
 7 ^ищо искашъ да сториѣ? И Господъ му
 7 рече: Стани и влѣзъ въ градъ-тъ, и ще
 7 ти ся каже, що трѣбва да правишъ. ^иА
 8 мжжие-тъ които го придружавахъ като
 8 чуяха гласъ-ть а не виждахъ никого,
 8 стоежъ като вѣдѣни. И стана Савлъ отъ
 9 земѣ-тъ, и съ отворени очи не виждаше никого; и водѣхъ го за ръкъ, та го въ-
 9 ведохъ въ Дамаскъ. И три дни минѣ безъ
 9 да види, и не яде нито пи.
 10 А въ Дамаскъ имаше единъ ученикъ
 10 на име ^тАнанія, и рече му Господъ во
 11 видѣніе: Ананіе. А той рече: Ето мя, Го-
 11 споди. И Господъ му рече: Стани, та иди
 12 на улицѣ-тъ които сяказува Права, и попътай въ домъ-ть на Йудѣ за иѣкого си
 12 ся моли; И видѣ во видѣніе единъ човѣ-
 13 юка, именемъ Ананія, че влѣзъ и тури
 13 ржкъ на него за да прогледа. И отвѣща
 14 Ананія; Господи, чухъ отъ мнозина за
 14 тогозъ човѣкъ, „колко злины е сторилъ
 15 на твои-ть святы въ Иерусалимъ. И тукъ
 15 има властъ отъ първосвященици-тъ да
 15 върже всички които призоваватъ твоето
 16 име. А Господъ му рече: Иди, защото
 16 съсѣдъ избранъ ми е ^ттой, да ноши моето
 16 име прѣдъ ^тнароды и ^тциаре, и прѣдъ
 16 синовете Израилевы; Защото ^иазъ ще
 16 му покажъ все що има да пострада за
 16 името ми.
 17 И ^тотиде Ананія и влѣзе въ кѫщи-тъ;
 17 и като възложи рѣцъ на него, рече:
 17 Савле брате, Господъ, Іисусъ, който ти

^т Евр. 12; 15.
^у Быт. 20; 7, 17. Иск. 8; 8.
 Чис. 21; 7. 3 Цар. 13; 6.
 Йов. 42; 8. Іак. 5; 16.

^ф Соф. 3; 10.

^х Иоан. 12; 20.

^и Иса. 53; 7, 8.

^и Лук. 24; 27. Гл. 18, 28.

^ш Гл. 10; 47.

^ш Мат. 28; 19. Мар. 16; 16.

^з Мат. 16; 16. Иоан. 6; 69.

9; 35, 38. 11; 27. Гл. 9;
 20, 1 Йов. 4; 15. 5; 5, 13.
 въ 3 Цар. 18; 12. 4 Цар. 2;
 16. Іез. 3; 12, 14.

—

^а Гл. 8; 3. Гл. 1; 13. 1 Тим.

1; 13.

^б Гл. 22; 6. 26; 12. 1 Кор.

15; 8.

^в Мат. 25; 40 и др.

^г Гл. 5; 39.

д Лук. 3; 10. Гл. 2; 37. 16;

30.

^е Дан. 10; 7. Гл. 22; 9. 26;

13.

^ж Гл. 22; 12.

^з Гл. 21; 39. 22; 3.

^и Ст. 1.

^и Ст. 21. Гл. 7; 59. 22; 16. 1

Кор. 1; 2. 2 Тим. 2; 22.

^к Гл. 18; 2. 22; 21. 26; 17.

Рим. 1; 1. 1 Кор. 15; 10.

^г Гл. 1; 15. Ефес. 3; 7, 8.

1 Тим. 2; 7. 2 Тим. 1; 11.

^л Рим. 1; 5. 11; 13. Гл. 2;

7, 8.

^и Гл. 25; 22, 23. 26; 1 ^и арт.

^и Гл. 20; 23. 21; 11. 2 Кор.

7, 8.

^и Гл. 22; 12, 13.

^и Гл. 8; 17.

^и Гл. 2; 4. 4; 31. 8; 17. 13;

52.